

Posudek oponenta diplomové práce

Zdeňka Picková. 2016. *Analýza indigenistických hnutí v Peru*. 94 s.

Zdeňka Picková se ve své diplomové práci zabývá specifickou problematikou, která patří mezi velmi aktuální a relevantní témata nejen v Peru, ale i v dalších latinskoamerických zemích s významným podílem domorodého obyvatelstva. Hlavním cílem práce je „analyzovat a komparovat současná indigenistická hnutí a organizace v amazonské, horské i pobřežní oblasti Peru“ v období po vydání peruánské ústavy v roce 1993 a zejména pak po roce 2002, kdy byl v Peru přijat důležitý zákon o decentralizaci (s. 4). Záměrem autorky je také posoudit míru vlivu nativního obyvatelstva na politiku státu, resp. zdůvodnit, proč domorodá hnutí v Peru nedosahují potřebné efektivity a mají pouze lokální dosah. Vychází z teorie sociálního kapitálu, přičemž vymezuje tři hlavní proměnné, které chce v práci sledovat: vliv etnické sebeidentifikace na rozhodování ve společnosti, dopad rasismu na postavení původních obyvatel a vliv účasti v organizaci či politické straně.

Struktura práce je logická a veskrze odpovídá stanoveným cílům. První kapitola vysvětluje teoretická východiska práce a základní pojmy jako etnicita a identita, indigenismus a indianismus. Druhá kapitola přibližuje historické souvislosti a vývoj domorodých hnutí v Peru a třetí kapitola popisuje legislativní rámec, v němž tato hnutí a organizace fungují. Klíčová je pak čtvrtá kapitola, jež analyzuje regionální a lokální organizace a komunity a jejich vliv v politice. Sleduje mj. účast indigenních obyvatel ve volbách na místní, regionální i celonárodní úrovni.

Po obsahové stránce práce bych upozornila na několik nedostatků, které se týkají zejména metodologie. Poněkud problematická je formulace hypotéz, ve kterých je obsažena pouze jedna proměnná (s. 4) a tu druhou je potřeba si domyslet z celkového kontextu a cílů práce. Autorka uvádí, že bude používat metodu případové studie a komparaci. Nespecifikuje však žádná komparativní kritéria, ani nevysvětluje, jak bude postupovat při verifikaci „hypotéz“ a zodpovídání výzkumných otázek. Konkrétně, jak bude např. „měřit“ sociální kapitál. Za metodu považuje také aplikaci teorie, což metoda není. Tyto metodologické slabiny práce se pak projevují v analytické kapitole, ve které autorka přichází s řadou zajímavých poznatků, které jsou však hodně roztráštěné. Občas porovná určitý rys domorodých komunit v oblasti *selvy* a *sierry*, ale systematickou komparaci zde nenajdeme. Text tak připomíná spíše mozaiku komentovaných zjištění z terénního výzkumu a statistik, ve které je dosti komplikované se zorientovat. S tím souvisí i fakt, že se autorce příliš nepodařilo smysluplně propojit teorii sociálního kapitálu se zkoumaným případem.

Z formálního hlediska je práce na velmi dobré úrovni a mám k ní pouze několik doporučujících připomínek. V odborné práci není vhodné používat barevné písmo, kterým autorka pravděpodobně chtěla zvýraznit některé nadpisy. Přílohy většího formátu (např. mapy) se obvykle řadí až na konec, aby v textu nepůsobily rušivě, nicméně důležité je, že autorka zvolila jednotný přístup. Navíc nešla cestou pouhého kopírování a grafy a tabulky zpracovala sama na základě získaných dat. Jazykové, stylistické či typografické chyby se v textu téměř nevyskytují,

autorka správně cituje i pracuje s poznámkovým aparátem. Zdrojová základna práce je zcela dostatečná. Oceňuji, že autorka pracovala zejména s primárními zdroji a využívala poznatky z vlastního terénního výzkumu, který uskutečnila v rámci svého studijního pobytu v Ayacuchu. Jedná se především o rozhovory s představiteli domorodých komunit, lokálními autoritami a členy organizací.

Celkově je práce Zdeňky Pickové kvalitní případovou studií, která i přes výše uvedené připomínky jednoznačně splňuje nároky kladené na odborné texty v magisterském stupni studia.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 3. června 2016

Lenka Špičánová